

Ünnep Geszteréden

„Tiszteld az embereket,
érintkezz szívesen az
idegenekkel, mert aki
másokat tisztel, önmagát
tiszteli...”

(Zrínyi Ilona)

A rendezvény időpontjának kiválasztása az iskolai rendezvények miatt nem kis gondot okozott. Az első tervezett dátum június 4. volt, a következő június 11., s csak harmadszorra sikerült minden szempontból megfelelő napot találni: október 1-jét.

A meghívók igazán egyediek lettek, egy tekercset kaptak a meghívottak. A tekercs arany hímzőfonallal volt átkötve, a szálakat öntapadós kör címke fogta össze. A címke egyik oldalán a könyvtár ma használatos bélyegzőjének a lenyomata volt a címerrel, a másik oldalon a meghívott neve. Az ötlet *Urszuly László* informatikus érdeme.

Társadalmi segítségem volt *Mészáros Andrásné*, *Kiriminé Kovács Hajnalka*, *Hajdu Istvánné*, de sokan mások is közreműködtek. Könyvekről, olvasásról szóló idézetekkel, bölcsességekkel díszítettük a könyvtár és a művelődési ház bejáratát és belső terét. Elkészült a szerény svédasztal is a Napsugár Óvoda konyhai dolgozóinak jóvoltából, *Bacsikai Józsefné* házi készítésű süteményeivel és a *Radócz házaspár* őstermelői almáival.

Október 1-jén, pénteken délután aztán a könyvtár megtelt ünneplőkkel. *Márai Sándort* idézve: „Csak az ember olvas”. Szívemnek-lelkemnek oly kedves eseményre került sor, hisz ünnepelni jöttünk össze, ünnepeltük a 45 éves geszterédi könyvtárat. A könyvnek nemcsak

múltja, jelene, hanem jövője is van, így okkal gyűltünk össze. Valóban létezik a kultúra megmaradásának elve. Ezt kell, hogy szolgálja a jól szervezett könyvtár, amely nemcsak kölcsönző, hanem otthonteremtő hely is, bemutató- vagy rendhagyó órák, fakultációs csoportok, meghitt beszélgetések színtere.

A rendezvény *Kirimi Kristóf* négyéves „óvodás olvasó”, köszöntőjével vette kezdetét az ikerintézményben, a Gajdos János Művelődési Ház-

ban, mivel a könyvtárban állva sem fértünk volna el. *Kovács Lászlóné* tisztelettel és nagy szeretettel köszöntött minden jelenlévőt, és kérte, hogy gyűjtsunk gyertyát az élők sorából eltávozott *Kovács László*, *Szűcs Sándor* és *Dankó József* volt könyvtárosok emlékére.

Ezután következett a műsor. A nyugdíjas *Pipó Sándorné* szavalt, majd négy általános iskolás, *Mészáros Katalin*, *Tamás Mariann*, *Hajdu Tímea* és *Dán Zsuzsa* mondott verset a könyvről, a könyvtárról és az olvasásról. A versek után *Kovács Lászlóné* méltatta a könyvtár történetét. Említést tett a sok költözésről és a mindenkori tiszteletdíjas vagy alkalmazott iskolai és községi könyvtárosokról. A megemlékezés végén a könyvtári kézimunka szakkörben készült kereszt-szemes könyvjelzőt kaptak a geszterédi, gyöngyösből fűzött, kövön álló fát a vendég könyvtárosok. Az ajándékok elkészítéséért köszönetet mondot két lelkes olvasómnak, *Horváth Mihálynénak* és *Bóde Istvánnénak*.

A zenei világnapra is emlékeztünk az általános iskolás *Plósz Jolán* segítségével, aki előadta a Honfoglalás dalát. Október elseje az idősek világnapja is. A Geszterédi Nyugdíjas Egyesület Hagyományőrző Asszonykórusa népdalcsokorral és egy szép verssel köszöntötte a könyvtárosokat. A fellépők egy-egy szál fehér szegfűt kaptak. A könyvtár vezetője azt kérte tőlük, hogy továbbra is ragaszkodjanak a tiszta hagyományápoláshoz, és tudásukat adják át a fiataloknak. Hálás vagyok *Sós Sándornénak*, aki felajánlotta, hogy az asszonykórus is köszönti a jubiláló könyvtárat.

Az ünnepség pezsgős állófogadással folytatódott. Volt tűzijátékkal díszített torta is, melyet minden jelenlevő megkóstolt. Azután igazi könyvtárosi beszélgetés kezdődött.

Eleinte csak együtt kutattunk az emlékek után, később már egymás után jöttek elő. Jó volt hallani az elismerő szavakat az aktív és a nyugdíjas könyvtárosoktól. A 28 évig tanácselnökként dolgozó *Bujdosó Mihály* azzal adta át minden jelenlévőnek a saját kiadásában megjelent, *Geszteréd rövid története* című könyvecskét, hogy követésre méltó, példamutató rendezvénynek lehetett a részese. Ezek a szavak megerősítették bennem, hogy a közösségért tenni nem hálás, de hasznos feladat. A könyvtár nagy titkok tudója, de hogy a titkok az érdeklődőhöz el is jussanak, szükség van a könyvtáros nagy és felelősségteljes munkájára. Fontos, hogy a könyvtárba betérő könyvtárhasználó elégedett legyen

akkor is, ha kérését nem tudom rögtön teljesíteni.

A megjelentek nevében is bátran idézhetem a 88. zsoltárt: „Boldog az a nép, mely tud ünnepelni!”

Itt is köszönetemet fejezem ki az anyagi támogatásért a Geszterédi Önkormányzatnak, a Szabolcs Takarékszövetkezetnek, az Ász Diszkontnak, az Ajándékboltnak, a Betty üzletnek, a Geletei és Társa Vasudvarnak, a Fagyizóknak, a Veszla Bt.-nek és Hajdu Istvánnénak.

Az Ördög Bt.-től ajándékba kapott, piros bársonykötésű emlékkönyv aláírói kellemes, lelki-ekben gazdag élményekkel és a *Vitkovics Béla* polgármester úr aláírásával, valamint Geszteréd Község pecsétjével ellátott emléklappal térhetek haza otthonukba, hogy együtt mondhassuk:

„Az est az én könyvem. Bíborban pompáz a bársony, fedelén színarany pántjait nyugodtan, hűvöslő kézzel bontom én.

Eltölt a nyájas hang egészen, míg első lapját olvasom, második lapját csendben nézem, harmadikat már álmodom.”

(Rainer Maria Rilke)

Kovács Lászlóné
könyvtáros